06/11/2018

ΠΕΘ: “Ωραιοποίηση των άλλων θρησκειών έναντι του Χριστιανισμού”

/ Επικαιρότητα

Την Παρασκευή 2 Νοεμβρίου και το Σάββατο 3 Νοεμβρίου 2018 στο Πολεμικό Μουσείο Αθηνών πραγματοποιήθηκε τ**ο 10^{ο} Πανελλήνιο Συνέδριο της Πανελληνίου Ενώσεως Θεολόγων,** το οποίο εστίασε το ενδιαφέρον του στο ζήτημα της εκκοσμίκευσης του Χριστιανισμού και της επίδρασής της στην ορθόδοξη χριστιανική παιδεία.

Η επιλογή του θέματος προέκυψε ως βασικό εκκλησιαστικό, επιστημονικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό ερώτημα αλλά και ως πρόβλημα που δημιούργησαν οι εξελίξεις με την εισαγωγή στο ελληνικό σχολείο Προγραμμάτων Σπουδών (ΠΣ) για το Μάθημα των Θρησκευτικών(ΜτΘ) με πολυθρησκειακό χαρακτήρα, που απομακρύνει τους μαθητές του ελληνικού σχολείου και ειδικά των ορθοδόξων χριστιανών από την ορθόδοξη χριστιανική πίστη και τους εμπλέκει με την εκκοσμίκευση και τις πνευματικές της επιδράσεις.

Στο Συνέδριο **διαπιστώθηκε ότι τα νέα ΠΣ αποτελούν κομμάτι μιας εκκοσμικευμένης θεολογίας και ενός αποεκκλησιαστικοποιημένου** εκπαιδευτικού προσανατολισμού.

Στο Συνέδριο συμμετείχαν με εισηγήσεις τους Αρχιερείς, Ιερείς, Μοναχοί, Καθηγητές Πανεπιστημίου, Εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Οι εισηγήσεις διακρίθηκαν για την επιστημονική και θεολογική τους ακρίβεια, εγκυρότητα και αξιοπιστία.

Στο Συνέδριο εξετάστηκε, πολύπτυχα, το πρόβλημα και τα αίτια της εκκοσμίκευσης του Χριστιανισμού, η σχέση της με την παιδεία και η ανάγκη παρέμβασης τόσο της Διοικούσας Εκκλησίας όσο και όλων των αρμοδίων φορέων, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η θρησκευτική σύγχυση και ο θρησκευτικός σχετικισμός, που προκύπτει από τα ως άνω μη χριστιανικά πλέον ΠΣ καθώς και ο κίνδυνος επικράτησης στις ψυχές των ορθοδόξων μαθητών του θρησκευτικού συγκρητισμού και του θρησκευτικού σχετικισμού.

Στο Συνέδριο, επίσης, διαπιστώθηκε **ότι ανατράπηκε ο ορθόδοξος προσανατολισμός του σχολείου στην Ελλάδα,** με αποτέλεσμα την εκκοσμίκευση και την αλλοτρίωση. Η απάντηση, ωστόσο, είναι -και πρέπει να είναι- η επιστροφή στη γνήσια ορθόδοξη εκκλησιαστική προοπτική τόσο της πολιτικής όσο και της εκπαιδευτικής πραγματικότητας της χώρας.

Τα νέα ΠΣ του ΜτΘ στο ελληνικό σχολείο οδηγούν σε συγκρητισμό μέσω της διομολογιακής και της διαθρησκειακής δομής και του ανάλογου διδακτικού σκοπού και περιεχομένου τους, ενώ, επιπλέον, ενυπάρχουν θεολογικά λάθη, που οδηγούν, έτι περαιτέρω, σε γνωσιακή σύγχυση τους μαθητές που παρακολουθούν το ΜτΘ, ώστε να φθάνουν οι ίδιοι στο σημείο να μην αναγνωρίζουν τα Θρησκευτικά ως Θρησκευτικά. Τα δεδομένα αυτά αποδείχθηκαν και επιβεβαιώθηκαν από επιστημονικά τεκμηριωμένες κριτικές.

Στα νέα Προγράμματα παρατηρούνται μεταξύ άλλων:

α) Ωραιοποίηση των άλλων θρησκειών έναντι του Χριστιανισμού.

β) Ταυτόχρονη παράθεση και άκριτη ανάμειξη χριστιανικών θεολογικών θέσεων με αντίστοιχες θέσεις θρησκειών, με αποτέλεσμα τη σύγχυση και τον θρησκευτικό κλονισμό των μαθητών.

γ) Απουσία βασικών δομικών και συστατικών της ορθόδοξης διδασκαλίας.

δ) Μονομέρεια ως προς τα κείμενα θεολόγων, που επιλέχθηκαν ως διδακτικό υλικό.

Η τάση της εκθεμελίωσης των ορθόδοξων δομών της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας δεν είναι τυχαία, αλλά σκόπιμη και είναι πλέον ορατό και με όσα συντελούνται και προτείνονται γύρω από το θέμα της αναθεώρησης του ελληνικού

Συντάγματος ότι επιδιώκεται η θρησκευτική ανατροπή και η κοινωνική αποδόμηση, με μεθοδεύσεις που επιβουλεύονται το ελληνικό και διεθνές δίκαιο και την εκκλησιαστική ευσέβεια.

Στο Συνέδριο, ακόμη, διαφάνηκε, μέσα από τη διαχρονική εξέταση του θέματος της εκκοσμίκευσης, ότι τα προβλήματα των πολιτικών – κρατικών επεμβάσεων στα θρησκευτικά ζητήματα αντιμετωπίστηκαν διαχρονικά με την ενεργοποίηση του συνοδικού συστήματος, την ισχυροποίηση του οργανισμού της Εκκλησίας και τη στήριξή της επί της πατερικής γραμματείας και της εφαρμογής των ιερών κανόνων.

Τονίστηκε, επίσης, η σχέση της θρησκειοποιημένης εκκοσμίκευσης με την παραχάραξη και αλλοίωση του περιεχομένου του ΜτΘ, μια αλλοίωση που, αφενός, αντίκειται στον θεολογικό λόγο της Εκκλησίας και στην ιστορία της ορθόδοξης παράδοσης και, αφετέρου, έχει ως συνέπεια τη χειραγώγηση της επιστήμης της θεολογίας, δημιουργώντας ένα προπαγανδιστικό πλαίσιο ενός θρησκευτικού παραπολιτισμού.

Τα νοθευμένα ΠΣ του ΜτΘ οδηγούν τον νέο άνθρωπο σε συσχηματισμό με τον αιώνα τούτο, δηλ. στην εκκοσμίκευση, που τον θέλει αγόμενο και φερόμενο από πρόσκαιρες σκοπιμότητες, ενώ, αντιθέτως, η ορθόδοξη παιδεία τον βοηθά να μεταμορφώνεται, και να ανακαινίζει τον νου του, ώστε να διακρίνει ποιο είναι το θέλημα του Θεού. Η πορεία αυτή είναι για τον άνθρωπο ισόβια, γι΄ αυτό και κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει τον Χριστιανό για στατικότητα και άρνηση προόδου.

Στο Συνέδριο αναδείχθηκε ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή για τον άνθρωπο από την τιμή να έχει τον Χριστό μέσα του, αναζητώντας διαρκώς τη επενέργεια της χάρης Του στη ζωή του.

Όλα τα ανωτέρω επιβεβαιώθηκαν στο Συνέδριο με την παρουσίαση έγκυρων και αξιόπιστων επιστημονικών και παιδαγωγικών πορισμάτων δύο επιστημονικών ερευνών.

Σύμφωνα με τα πορίσματα της πρώτης επιστημονικής έρευνας, που αφορά στις θέσεις των εκπαιδευτικών για το ΜτΘ:

Οι εκπαιδευτικοί (Α΄θμιας και Β΄θμιας) αναιρούν τα κύρια επιχειρήματα των συντακτών του νέου Προγράμματος του μαθήματος καθώς θεωρούν ότι: α) Το ορθόδοξο ΜτΘ δεν τίθεται αρνητικά προς τον «θρησκευτικά άλλον» ούτε ενέχει κατηχητικό και προσηλυτιστικό χαρακτήρα. β) Η ταυτόχρονη διδασκαλία του Χριστιανισμού με τις γνωστές θρησκείες δημιουργεί θρησκευτική γνωσιακή

σύγχυση. γ) Τα νέα ΠΣ του ΜτΘ καταργούν τον ορθόδοξο προσανατολισμό. δ) Είναι ασαφές το τι θα αποκομίσουν οι μαθητές, ως θρησκευτική γνώση, μετά την πρακτική εφαρμογή των στοιχείων του νέου ΠΣ του ΜτΘ. ε) Το ΜτΘ είναι ανάγκη να έχει ορθόδοξο χριστιανικό προσανατολισμό για τους ορθόδοξους μαθητές.

Σύμφωνα με τα πορίσματα της δεύτερης επιστημονικής έρευνας, που αφορά στις απόψεις γονέων για τον χαρακτήρα και το περιεχόμενο του ΜτΘ:

Αποδεικνύεται ότι οι γονείς αποδέχονται την αξία της ορθόδοξης παράδοσης, ως οντολογικό συστατικό του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού. Η στάση τους απέναντι στην ορθόδοξη πίστη και την Εκκλησία είναι θετική. Η ορθόδοξη σχολική χριστιανική αγωγή και κατ΄ επέκταση η ορθόδοξη χριστιανική πίστη, ως η πίστη της πλειονότητας του ελληνικού λαού, φαίνεται να μην έχει απολέσει την πολιτισμική και κοινωνική της αξία.

ΠΗΓΗ: www.impantokratoros.gr